

[Poul Møller.]

som har vist, at disse gamle kontrakter, der var indgået tidligere, kunne hæves af dem, der havde påtaget sig forpligtelsen, altså hvorvidt den ændring, vi foretog i fjor, kan betyde, at de, der under den tidligere lovgivning har påtaget sig sådanne kontrakttydelser, kan påberåbe sig bristede forudsætninger.

Dernæst vil vi også mene, at der må være nogle bestemmelser, som gør det lovligt at fradrage underholdsydelser, i hvert fald hvis barnet er afgået ved døden. Hvis det drejer sig om en svigerdatter, der sidder som enke med børn, er der i virkeligheden intet uanstændigt eller urimeligt i, at bedsteforældrene forsøger at hjælpe gennem en underholdsydelse til pågældende svigerdatter. Det er ganske legitimt. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede finansminister — men han vil formentlig henvise spørgsmålet til udvalgsbehandlingen — om han ikke er enig i, at vi bør undersøge dette forhold, for det er dog ganske legitimt, at bedsteforældre hjælper deres børnebørn. Efter det, vi vedtog i fjor, kan de ikke længere hjælpe børnene, fordi de er direkte affkom. Hvis de nu har flyttet underholdsforpligtelsen over på svigerbørnene, skal det hul i loven så stoppes? Jeg mener det ikke. I øvrigt er vi ikke helt tilbøjelige til at gå ind på den betragtning, den højtærede finansminister har gjort gældende: at man skal være så bange for disse underholds-kontrakter. Hvis der virkelig foregår en reel overflytning af penge, således at man vil hjælpe sine børn, børnebørn eller svigerbørn, og der ikke er tale om omgåelse, er det noget ganske legitimt, og det, at en sådan bestemmelse omgås, er vel ikke tilstrækkelig grund til at standse alt det legitime. Vi har en mængde ordninger her i landet, der kan misbruges og bliver misbrugt, uden at vi dog af den grund drømmer om at ophæve ordningerne.

Jeg vil gerne i forbindelse med de foreslåede ændringer i bestemmelserne vedrørende plejebørn og forsørgerforhold over for plejebørn sige, at jeg var enig i gennemførelsen af det nye forsørgerbegreb i fjor; men mon der ikke også her kom et hul i loven, som vi bør se på under udvalgsbehandlingen? Jeg tænker her på noget, jeg har mødt i praksis i det sidste år i forbindelse med

ægtefæller, der lever faktisk adskilt, fordi den ene af ægtefællerne modsætter sig separation. Jeg forstod sidste år, at systematikken i det ny forsørgerbegreb er, at enten betragter man den person, som fortsat forsørger sin ægtefælle, efter at de er flyttet fra hinanden, som forsørger, således at han skattemæssigt bliver stillet helt ud som forsørger med de rettigheder, det giver, eller også betragter man ham som ikke-forsørger, men så må han til gengæld også være berettiget til at fradrage sit underholdsbidrag til den ægtefælle, han ikke lever sammen med længere. Jeg ville gerne, om den højtærede finansminister kunne sige, hvad der er skattedepartementets og finansministeriets opfattelse af dette forhold, når der foreligger en faktisk adskillelse mellem ægtefællerne.

Må jeg dernæst spørge den højtærede finansminister, om den undersøgelse vedrørende de forskellige opsparingsformers skattemæssige stilling i relation til folkepensionsloven, som blev lovet foretaget i foråret eller forsommeren, er afsluttet, og om der kan gives nogle oplysninger herom under udvalgsbehandlingen; det var jo i forbindelse med en skattelovgivning i foråret, at problemet blev rejst.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Axel Sørensen: Jeg vil gerne ligesom andre ærede ordførere udtale taknemlighed over for den højtærede finansminister i anledning af, at forslaget til ligningslov er fremkommet på så tidligt et tidspunkt, at vi kan få lovforslaget vedtaget i god tid her i tinget, således at skattemyndighederne får god tid til at sætte sig ind i de nye bestemmelser og kan tilrettelægge skatteligningen rettidigt.

Der er i det sidste par år vedtaget love af så stor rækkevidde i skattemæssig henseende, at det kan knibe for den enkelte skatteyder at overse dem, og disse love har derfor endnu ikke helt fået den praktiske anvendelse, som var ventet. Det er en nødvendighed, at der gives tid til, at så betydningsfulde love som afskrivningsloven og loven om investeringsfonds bliver forstået og indarbejdet ude hos skatteyderne. Først når det er sket, vil man kunne måle den betydning, disse love har. Det må i